

Οι Γέροντες Ευλόγιος († 11 Απριλίου 1948) και Παχώμιος († 22 Απριλίου 1974) και η πνευματική τους σχέση με τον Χατζή-Γεώργη

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Γερο-Ευλόγιος ο υποτακτικός του Χατζή - Γεώργη

Πάνω από τις Καρυές, προς το Βατοπέδι, είναι το Κελλί του Αγίου Γεωργίου «Φανερωμένου». Εκεί ασκήτευαν έξι «Χατζή-Γεωργιάτες» με Γέροντα τον μεγαλύτερο παραδελφό τους, Γερο-Ευλόγιο. Αργότερα δε, είχαν προστεθή άλλοι δύο αδελφοί στην Συνοδία τους, ο Πατήρ Παχώμιος και ο Πατήρ Γεώργιος, και έγιναν εγγόνια του Χατζή - Γεώργη.

Χαίρεται κανείς, όταν βλέπη αυτή την αγία Πατερική συνέχεια και θεία μετάδοση της Καλογερικής, από τους Όσιους Παππούδες στον Όσιο Πατέρα Χατζή – Γεώργη, και από τον Πατέρα στα παιδιά και στα εγγόνια! Αξίζει, φυσικά, να γράψω πολλά γι' αυτούς, όπως και για τον Γερο-Ευλόγιο. Επειδή όμως έγραψε και ένας Πατέρας από την Σιμωνόμετρα, πατριώτης του, γι' αυτό εγώ θα περιοριστώ μόνο σ' ένα περιστατικό από το τέλος της ζωής του, πως πάλευε με τους δαίμονες μέχρι τα βαθιά του γεράματα ο αθλητής του Χριστού Γερο-Ευλόγιος!

Όταν είχε γεράσει πιά ο Γέροντας, αφού είχε περάσει τα εκατό του χρόνια, καθόταν σ' έναν καναπέ και έλεγε συνέχεια την ευχή. Μια μέρα λοιπόν οι δύο υποτακτικοί του, ο Πατήρ Παχώμιος και ο Πατήρ Γεώργιος, είχαν πάει να μάσουν ελιές, και ο Γέροντας έκλεισε την πόρτα και ακουμπισμένος στον καναπέ έλεγε την ευχή. Για μια στιγμή άκουσε πολύ θόρυβο μέσα στο κελλί του και διέκοψε την ευχή, Όρμησαν τότε επάνω του τριάντα δαίμονες, τον πέταξαν κάτω στο πάτωμα και τον έδειραν γερά. Φυσικά, δεν μπορούσε να σηκωθεί πιά το Γεροντάκι μετά από τόσο πολύ ξύλο! Όταν έγινε μεσημέρι, γύρισαν οι Πατέρες από την δουλειά και φώναζαν τον Γέροντα να τους άνοιξη την πόρτα. Αλλά που να ακούση το καϋμένο Γεροντάκι και πως να σηκωθεί στην κατάσταση που βρισκόταν; Ο Πατήρ Γεώργιος, ανήσυχος, πέρασε από ένα παραθυράκι, άνοιξε την πόρτα, και προχώρησαν και οι δύο Πατέρες με αγωνία στο κελλί του Γέροντα. Αλλά τι να ιδούν; Τον Γερο-Ευλόγιο πεσμένο στο πάτωμα, χτυπημένο και να τους λέη ψύχραιμα:

—Ακούς! τριάντα δαίμονες μαζεύτηκαν, για να με δείρουν! δεν ήταν ένας και δύο!

Στο κελλί του είχε έναν ξύλινο Σταυρό κρεμασμένο και μπροστά του συνήθως προσευχόταν. Κάποτε, την ώρα που προσευχόταν, ήρθε ένας διάβολος από το παράθυρο, για να πειράξη τον Γέροντα.

Βλέπει ξαφνικά ο Γερο-Ευλόγιος τον Σταυρό να ξεκρεμιέται μόνος του, να πλησιάζη τον διάβολο, και να εξαφανίζεται αμέσως ο έξω από εδώ. Μετά είδε πάλι τον Σταυρό μόνο του να ξανακρεμιέται στην θέση του.

Έτσι αγωνιζόταν ο Γερο-Ευλόγιος μέχρι τα εκατόν οκτώ του χρόνια. Και αφού ωρίμασε πιά πνευματικά και έπρεπε να αναχώρηση απ' αυτή την ζωή για την αιώνια με τον πνευματικό του πλούτο, έλαβε πληροφορία από τον Θεό να ετοιμασθή και να ετοιμάση και τα Καλογέρια του, δίνοντας τις τελευταίες του συμβουλές μαζί με την ευχή του:

— Εγώ, Καλογέρια μου, φεύγω πιά, πηγαίνω κοντά στον Άγιο Αντώνιο. Αργότερα θα έρθετε κι εσείς εκεί κοντά, στον Παράδεισο. Εσύ, Πάτερ Γεώργιε, θα ζήσης ογδόντα χρόνια.

Ζήτησε μετά και κοινώνησε και ανεπαύθη εν Κυρίω ο ευλογημένος του Θεού Ευλόγιος, στις 11-4-1948.

Ο Πατήρ Γεώργιος λοιπόν, όταν έκλεισε τα ογδόντα, έλεγε:

— Εφέτος θα πεθάνω• έτσι μου είπε ο Γέροντας.

Ο γιατρός βλέποντας την δυνατή κράση του, του έλεγε:

— Εσύ θα ζήσης άλλα τριάντα χρόνια.

Μόλις έκλεισε τα ογδόντα ο Πατήρ Γεώργιος, έκλεισε και τα μάτια του, και όλοι θαύμασαν!

Ο Γερο-Παχώμιος· ο υποτακτικός του Γερο-Ευλόγιου και εγγονός του Χατζή-Γεώργη

Όπως και για τον Γερο-Ευλόγιο, έτσι και για τον ευλογημένο υποτακτικό του, τον Πατέρα Παχώμιο, θα αναφέρω και γι' αυτόν κάτι από το τέλος της ζωής του, και οι ευλαβείς αγωνιστές, που έχουν αγνούς λογισμούς, θα καταλάβουν την εξαγνισμένη ψυχή του Γερο-Παχώμιου!

Τρεις μέρες λοιπόν πριν από τον θάνατο του, ημέρα Πέμπτη, ο Γερο-Παχώμιος κάλεσε τον Πατέρα Γεώργιο και του λέει:

— Κάνε αγάπη, Πάτερ Γεώργιε, και πήγαινε στην Κολετσού να αγοράσης ψάρια για την Πανήγυρη του Αγίου Γεωργίου, που έχουμε την Δευτέρα. Να αγοράσης όμως αυτή την φορά πολλά ψάρια, γιατί θα έχετε δυο Πανηγύρια εσείς. Εγώ θα γιορτάσω στον Ουρανό με τον Άγιο Γεώργιο• δεν θα είμαι μαζί σας.

Πηγαίνει αμέσως στην Κολετσού ο Πατήρ Γεώργιος, φέρνει τα ψάρια και τα ετοιμάζει, για να μή χαλάσουν.

Την Παρασκευή ο Γερο-Παχώμιος στέλνει πάλι τον Πατέρα Γεώργιο να καλέση τους Πατέρες για την Πανήγυρη και του λέει:

— Να πής στους Πατέρες να κανονίσουν και τις δουλειές τους, γιατί θα έχουν δυο Πανηγύρια: την κηδεία μου με το μνημόσυνο και την επομένη την μνήμη του Αγίου Γεωργίου.

Ο Πατήρ Γεώργιος το ανήγγειλε στους Πατέρες, όπως του είπε ο Γερο-Παχώμιος. Το Σάββατο το πρωί τον έστειλε να ειδοποιήσει τον Παπα - Δημήτρη να έλθει να τον κοινωνήσει. Μόλις είδε τον Ιερέα, άρχισε να ψέλνει χαρούμενος Του Δείπνου σου του μυστικού και μόλις κοινωνήσε είπε «Δόξα τω Θεώ!» Ασπάσθηκε μετά τους Πατέρες, που βρίσκονταν κοντά του, και έφυγε για τους Ουρανούς η αγιασμένη του ψυχή το έτος 1974, στις 22 Απριλίου.

Την Κυριακή έγινε η κηδεία και το μνημόσυνο με την τράπεζα της μιας Πανηγυρης, και την Δευτέρα γιόρτασαν τον Άγιο Γεώργιο, κι έγινε το δεύτερο Πανηγύρι. Ο Πατήρ Παχώμιος όμως γιόρτασε με τον Άγιο Γεώργιο στον Ουρανό, όπως είπε, και χόρτασε από τα κάλλη του Παραδείσου και μέθυσε από το πνευματικό κρασί της

αγάπης του Θεού μαζί με τον Άγιο Γεώργιο.

Ο Καλός Θεός να αξιώση και εμάς να γευθούμε λίγο απ' αυτό. Αμήν.

Πηγή: Αγιορείτες πατέρες και αγιορείτικα